

॥३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

अथ ते राक्षसाः सर्वे ये भिरक्षंति यद्भिर्नो ॥ प्रप्लुष्टिता भगवंतं मणिभद्रपुरोगमाः ॥ ३३ ॥ सतान्त्रत्यार्चयामास राक्षसान् श्रीम वि क्रमान् ॥ निवेदयन्त मोक्षिन्त्रं
धनेरायेति चाब्रवीत् ॥ ३४ ॥ ते राक्षसास्तथाराजन् भगवंतं तथा ब्रुवन् ॥ असौ वैश्रवणो राजा स्वयमायाति तं तिकं ॥ ३५ ॥ विदितो भगवानस्य कार्यमागमन
स्य यत् ॥ गच्छेत्तं महाभागं ज्वलं तमिव ते जसा ॥ ३६ ॥ ततो वैश्रवणो भ्येत्य अष्टावक्रमनिदितं ॥ विधिवत्कुशलं पृच्छा ततो ब्रह्मर्षि मब्रवीत् ॥ ३७ ॥ सुखं प्रा
प्तो भवान् कच्चित् किं वामन्नाश्वि कीर्षति ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्यामि यन्मां वक्ष्यसि वै हि ज ॥ ३८ ॥ भवं न प्रविज्ञा त्वं मे यथा कामं हि ज्ञोत्तम ॥ स ह्युतः कृतकार्यश्च भ
वान्यास्यत्य विघ्नतः ॥ ३९ ॥ प्राविशद्भवनं स्ववेगुहीत्वा तं हि ज्ञोत्तमं ॥ आसनं स्वं ददौ चैव पाद्यमर्घ्यं तथैव च ॥ ४० ॥ अथोपविष्टो स्तत्र मणिभद्रपुरोगमाः ॥
निवेदुस्तत्र को बोरायक्षगंधर्वकिन्नराः ॥ ततस्तेषां निषण्णानां धनदो वाक्यमब्रवीत् ॥ भवच्छंदं समाज्ञायन्त्ये रन्तस्मरोगणाः ॥ ४१ ॥ आतिथ्यं परमं कार्यं
शश्रूषा भवतस्तथा ॥ सर्वं ते तामित्कृत्वा न्वमुनिर्मधुरया गिरा ॥ ४२ ॥ अथोर्वरा मिश्रकेशी रं भो चैवोर्वशी तथा ॥ अलं बुधा धृता ची च चित्रांगदा रुचिः ४३
मनोहरा र्ककेशी च सुखी हासिनी प्रभा ॥ विद्यता प्रज्ञा भीमां ता विद्योतारतिरेव च ॥ ४४ ॥ एताश्चान्यश्चैव ह्यः प्रनृत्ताप्सरसः शभाः ॥ अवादयंश्च गंधर्वा
वाद्यानि विविधानि च ॥ ४५ ॥ अथ प्रवृत्ते गंधर्वे दिव्ये करिषु पावित्रात् ॥ दिव्यं संवत्सरं तत्रारमं ते यमहा तपाः ॥ ४६ ॥ ततो वैश्रवणो राजा भगवंतं मुवाच ह ॥
साग्रः संवत्सरो जातो विप्रेह तव पश्यतः ॥ ४७ ॥ हार्यो यं विषये ब्रह्म नृगंधर्वो नाम नामतः ॥ छंदो वर्ततां विप्रयथा वदति वा भवान् ॥ ४८ ॥ अतिथिः पूजनीयस्त्व
मिदं च भवतो गृहं ॥ सर्वमाज्ञाप्यता माः परवंतो वयं त्वयि ॥ ४९ ॥ अथ वैश्रवणं प्रीतो भगवान् प्रत्यभाषत ॥ अर्चितो स्मियथान्यायंगमिष्यामि धनेश्वर ॥ ५० ॥
प्रीतोस्मि सदृशं नैव तव सर्वधनाधिप ॥ तव प्रसादाद्भगवन् महर्षिश्च महत्त्मनः ॥ ५१ ॥ नियोगादद्ययास्यामि चृष्टिमान् नृदिमान् भव ॥ अथ निष्क्रम्य भगवान्
प्रययातुन्नरा मुखः ॥ ५२ ॥ कैलासं मंदरं हेमं सर्वाननुचचार ह ॥ तानतीत्यमहोदो लान् कैरातं स्थानमुत्तमं ॥ ५३ ॥

शिंते प्रणिगत इति अहो कष्टं कामपि शाचोर्जय इति भावः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वृद्धिरूपचयस्तद्वान् क्रुद्धिः संपततद्वान् ॥ ५३ ॥ कैरातकिरातवेषधारिणो महोदेवस्य ॥ ५४ ॥